

Kedves Várkonyi család! Kedves Vera és Alexandra!

Hétvégén olvastam a leveleket, amelyeket a tarokkos barátok írtak egymásnak Lacival kapcsolatban, és arra gondoltam, lehet, hogy Ti is szívesen olvasnátok ezeket a sorokat.

Összegyűjtöttem Nektek, hátha egy kicsit legalább enyhíti gyászotokat.

Szeretettel a tarokkos barátok nevében: Bata Ági

2013. június 26.

Szervusztok!

Most kaptam a szinte hihetetlen hírt, elvesztettük Várkonyi Lacit tegnap este!

Elképzelhetetlen és óriás űr maradt utána!

Sosem felejtjük el Mezőhegyesi versenyszervezéseit, kellemes humorát, egyéniségét!

SóZo (Sóváry Zoltán)

Hát valóban az...

Isten Nyugosztalja !

Csegezi Tamás

Sajnálát

Zsiráf (Gróf András)

Megdöbbenve értesültünk a szomorú hírről, Laci nagyon fog hiányozni!

András (koa) (Kotsis András)

Hát bizony nagyon fog hiányozni, Mindenki szerette, és mindig nagy örömmel mentünk Mezőhegyesre.

Nyugodjon békében, emlékezni fogunk Rá.

Szamos Gábor

Nagyon szomorú vagyok, Laci hiányozni fog.

Hoa (Horányi Antal)

Megrendített e szomorú hír, jelenléte nagyon fog hiányozni.

Emlékét szívünkbe zártuk.

Nyugodjék békében.

Csöpi (Humicskó Zoltánné)

Kedves Barátaim!

Várkonyi Laci barátunk halálával egy különlegesen kedves, művelt, nagy tudású, jó kedélyű játékosársunkat veszítettük el.

Nyugodjék békében!

Ne feledjük, hogy 2001-től, a kezdetektől fogva, a mezőhegyesi csapat vezetőjeként, lelkes szervezője volt az országos illusztrált versenyeknek.

A májusi mezőhegyesi kupák, a polgármesteri megnyitókkal, a kollégiumi szobákkal, a hajnalig tartó kártyacsatákkal,

különleges élményként maradnak meg sokunk emlékezetében. Ennek valószínűleg vége.

Tudjuk, fontos volt számára a tartalom mellett a megfelelő forma, a stílus is,

így azontúl, hogy őrizzük meg személyiségét szerető emlékezetünkben,

kérem gondolkozzunk el azon, hogyan tudunk hozzá méltó és maradandó emléket állítani neki az illusztrált tarokkos társadalom nevében.

Javaslom, rendezzünk jövő májusban egy emlékversenyt Mezőhegyesen.

De úgy érzem kéne ennél valami több, valami maradandó.

Mi a véleményetek egy emléktábláról, amit a kollégium falán vagy a versenyek helyszínén elhelyezünk ?

(Karig Gábor)

Minden barátunk elvesztése fáj, de Laci eltávozásával a tarokk társadalom egyik legnagyobbját veszítettük. Soha nem felejttem az első kupaversenyt a Belgrád Sörözőben a Bem téren, melyet Ő szervezett és vezényelt le. Én itt ismerkedtem meg vele. Úgy történt, hogy Sümeghy Laci hívta fel a figyelmemet erre a versenyre. Ő ugyan nem tudott részt venni (nyilván ügyelt vagy valami), de mondta keressem Várkonyi Lászlót, vagy Bálint Jánost, vagy Nagy Tibort. Így is történt. Laci az első pillanattól nagy szeretettel, barátsággal fogadott és segített mindenben. Emlékszem Ő vezényelte le a versenyt, Bálin Jani és az ugyancsak felejthetetlen emlékü Csibi könyveltek számoltak. A versenyt Horváth Feri nyerte. Azért ilyen élesek az emlékeim mert itt ismerkedtem meg a tarokk szeretők nagy családjával.

Kísérje útján a szeretet, az örök emlékezet.

Miklovicz Bandi

Megint egy jó baráttal kevesebb. Nagyon támogatom Gábor gondolatát. M. Bandi

M. Bandi (Miklovicz András)

Megrázott a szomorú hír - Várkonyi Lacit elvesztettük - ,de tudom, hogy az ittmaradottak között emléke örökké él.

V. Zsuzsa (Vajda Zsuzsa)

Részvétem a családnak!

Nagyon jó tarokkversenyeket szervezett, sajnos átigazolt az égi csapatba....

Linczné Elza

Várkonyi Laci halála minket is lesújtott.

A kapcsolatos gondolatainkat levelünk mellékletében írtuk le.

Szeged, 2013.junius 16.

Bajai Ida és Lajos

Megint eljött a búcsú szomorú pillanata. Várkonyi Laci elment.

Egy történet, vele kapcsolatban, azonban örökre emlékezetünkbe ivódott. Ezt az élményt, a halál nem veheti el tőlünk, tanulsága mindnyájunk számára példa, azt bizonyítja, hogy **Laci a tarokk barátok számára ikon volt és lesz mindörökkön**. Játéka, viszonyulása hozzánk és a játékhoz örökös tanulság, útmutatás!

2010. évi Mezőhegyesi Tarokk kupa alkalmával a győztesnek járó kupa szokatlanul nagy volt és díszes. A Mezőhegyesiek nem titkolt szándéka volt, hogy ezt a díszes trófeát otthon tartják. Laci az esélyesek között volt. Az utolsó forduló előtt,az előtérben beszélgettünk. Laci tudományos alapossggal elemezte a verseny állását, latolgatta az esélyeket. Elmondta nekem, mint az egyik esélyesnek, az egyik ellenfélnek, hogy mit kell tennem a verseny megnyerése érdekében. Megfogadtam a tanácsát és nyertem. Ő második lett. Laci ilyen volt.

Ha játszott mindig a legjobbat kívánta kihozni az adott leosztásból. Elsősorban nem nyerni, annál inkább jól és hasznosan kívánt játszani. Mindenek elé helyezte a fair playt. A barátság, a társaság mindig a legfontosabb volt számára. Mi örökké emlékezetünkbe vessük, követjük példáját, köszönjük útmutatásait, soha nem feledjük.

Nyugodjék békében.

Szeged, 2013. június 16.

Bajai Ida és Lajos

Kedves Barátaim!

Sajnos halaszthatatlan teendőm miatt nem tudok személyesen részt venni Várkonyi Laci barátunk temetésén, ezért Ágit kértem meg olvassa fel nevemben.

Nehéz és fájó szívvel búcsúzom Várkonyi Laci barátunktól, akinek tudunk a családjáról, az orvosi hivatásáról és munkájáról, önkormányzati és egyéb közéleti tevékenységeiről – tudjuk, hogy mindezek a területeken kiválót alkotott, emberi társadalmunk igen tisztelt és nagyra becsült tagja volt, szakmai és érzelmi értelemben, szűkebb és tágabb körben egyaránt.

Ezek a területek a tudás, a műveltség, az emberi és a szakmai tisztesség, az emberek megbecsülése és szeretete, a pozitív értékrend, a kiszámíthatóság és következetesség azok az emberi értékek melyek alapján ő a társadalom széles körű tiszteletét, szűkebb környezetének pedig mély szeretetét kivívta.

De sokan vagyunk akik mindezeket többnyire hallomásból, ismerősök révén, valójában közvetve tudjuk.

Mi az életnek egy egészen más oldaláról ismertük, szerettük és tartottuk kivételesen megbecsült személyiségnek őt.

Ahol mi találkoztunk vele, ott állandó a remény és a bizonytalanság, folytonos a kihívás, a harc, a győzni akarás. A sikerekhez kombinációs készség, memória és gyorsaság kell, a veszteségek elviseléséhez tolerancia, bölcsesség és sok humor. És mindez együtt mégsem több mint játékos illúzió és titokzatosság, könnyed, vidám és szórakoztató módon. Ez a tarokk világa.

Ebben a térben voltunk mi játszótársak, itt ismertem őt, itt tartozott az előbb említett értékek alapján a legjobbak közé, mint játékos, mint kellemes partner.

Hiányozni fog, nagyon.

Azon nagyon kevesek közé tartozott, akik a közéletiséget, a társadalmi szerepvállalást, a hagyománytiszteletet és a kártyát összeegyeztetni és egyesíteni tudta. 2001-től, a kezdetektől fogva, a mezőhegyesi csapat vezetőjeként, lelkes szervezője volt az országos illusztrált tarokk versenyeknek, ott volt az első Országos Illusztrált Tarokk Kupán, Budapesten a Bem téren. Hozzá kötődnek a felejthetetlen májusi mezőhegyesi kupák, a polgármesteri megnyitókkal, a kollégiumi szobákkal, a hajnalig tartó kártyacsatákkal, melyek különleges élményként maradnak meg sokunk emlékezetében. Hagyományt teremtett azzal, hogy Agonás kupa néven éves országos illusztrált csapatversenyt hirdetett és díjazott.

Ez is hiányozni fog, nagyon. A kártyások között oly ritka az ilyen ember, szükségünk volna rá.

Azt kérem tarokkos barátaitól, hogy őrizzük meg őt szerető emlékezetünkben, és törekedjünk arra, hogy az illusztrált tarokkos társadalom méltó módon ápolja emlékét.

Nyugodjék békében.

Karig Gábor, egyike az illusztrált tarokkos játszótársaknak

Kedves Ágens!

Távollétem után csak ma olvastam leveled. Írok azért Laciról pár sort.

Várkonyi Laci miatt vettem részt több éven át a mezőhegyesi versenyeken, másutt nem is voltam, csak kétszer összesen. Vele beszélgettem párszor, nemcsak a tarokról, hanem az orvosi hivatásról, a vidéki orvos gondjairól. Meggyőződhettem, hogy mindent, amit csinált, odaadással csinálta, ahogy azt az általa szervezett tarokkversenyekből is láthattuk.

Mezőhegyest is megszerettem - nemcsak azért, mert egyszer harmadik, egyszer meg első lettem - hanem azért is, mert péntektől vasárnapig ott időzvé, bejártam a várost, még a külső mezőgazdasági telepeket is, egyszer egy lovasversenybe is betekintettem. Lehet szeretni ezt a várost, még ha Horthy kormányzó nem is biztos, hogy tarokkozott a szállodájában. Erről Zoli is tudott, de ő se tartotta bizonyosnak, bár a kandallót is megmutatta, amely láthatta a régi partikat.

Laci tarokk stílusa lenyűgözött engem is, mint nyilván sokunkat.

A felgyorsult aktivitása, amivel leborította a más által elvitt lapokat, az előre gondolkozás, amit mégsem kísért kapkodás, utolérhetetlen matadorrá tette. Nem kísérte azonban játékát heveskedés, nem akart igazságosztó kútfő lenni, bár tudása alapján lehetett volna. Egyszer meggyőződhettem erről is, amikor jórészt önkényes igazságtalanság-érzésem miatt, amit a szabálykönyv nemigen támogatott, az ő döntőbíróságára került sor, nem nagyon jogos panaszommal kapcsolatban. Nem vitatkozott, megkereste és megtalálta a helyes kompromisszumot, amit vitapartneremmel együtt elfogadtunk.

Azon a színvonalon játszott, ahol már nincs értelme megkülönböztetni, hogy ki a jobb (Tiziano-e, vagy Rembrandt), és nemcsak szellemi, hanem lelki kvalitásai alapján is illik rá az "ideális tarokkos" jelző.

Ha eljutok még Mezőhegyesre, órá emlékezve járom be a régi, jól ismert helyeket.

Marton János
2013. június 26.

Kedves EgybegyűlteK, Barátaim!

Én nem ismertem Lacit, mint orvost, nem ismertem, mint Mezőhegyesi polgárt, local patriótát. Az Ő hivatástudatáról, közéleti szerepvállalásáról, család szeretetéről csak áttételesen tudtam, de nem Tőle, mert annál lényegesen szerényebb ember volt. Azt láttam és tapasztaltam milyen szeretet és tisztelet övezi sajtós világában.

Én egy különleges oldaláról figyelhettem az életét. Egy olyan szférájába láthattam bele, mely kevés embernek adatott meg. Miért is mondom ezt, azért, mert amikor valakinek a kikapcsolódásának, felhőtlen szórakozásának a részese akkor annak az embernek egy különlegesen intim világába kerül. Ilyen volt nekünk a tarokk.

Azért nem tartottuk egyszerűen kártyajátéknak, mert – mint erről sokszor beszélgettünk Lacival – ez annál lényegesen több. Ha azt mondom, hogy közösség formáló akkor elég ha csak arra gondolok, hogy itt a saját territóriumában milyen aktív összetartó erőt jelentett. Az orvos, a mérnök, az állatorvos, a mezőgazdász, a tanár és a vállalkozó az élet legkülönbözőbb területeit felügyelő a város sorsának terelgetésében résztvevő barátok rendszeres összejövetelein a közös szórakozás, kikapcsolódás és egymás ugratása mellett mindig megvitatták az aktuális helyi és nagy politikai történéseket. Akaratlanul is kicsit talán Tisza, Mikszáth és Jókay világát idézve. Gondolom egy ilyen át kártyázott át beszélgetett este után pattant ki, majd valósult meg az ötlet az Agonás kupa alapításáról, mely összekötő ereje a mai napig átlengi versenyünket.

Nyughatatlanul fáradozott közös játékunk frissítésén, népszerűsítésén. Olyan új barátokat, játékostársakat keresett és integrált közénk akik a mai napra a tarokk társadalom meghatározó erejévé váltak. Folyamatosan biztatott minket közös játékunk szabályrendszerének megújítására.

Ezen még továbblépve minden évben majdnem hogy gyermeki örömmel és izgalommal várta az általa előkészített és tökéletesen megrendezett versenyt, mely nem csak számára volt kiemelkedő jelentőségű, hanem a résztvevők is nagy szeretettel és különleges várakozással érkeztek Mezőhegyesre. Felejthetetlen élmény volt minden év májusában. Már júniusban készültünk a következő évre.

A tarokkos társadalom egy meglehetősen nagy szeletét látom, illetve ismerem. Sok érdekes általam sokra tartott ember tartozik bele, de Laci ennek egy különleges csillaga volt. Most elsősorban nem is a tarokktudására gondolok – melyben szintén a legjobbak között volt - hanem az emberre. Soha nem hallottam se Tőle se róla egy elmarasztaló szót vagy intrikát sem. Mindenkihez volt egy kedves szava egy jó tanácsa. Sosem kioktatva vagy bántóan.

A Mezőhegyesi tarokk kör egyik alap pillérét vesztette el. Azt gondolom – és ez az Ő kívánsága is - , hogy ne szakadjon meg a helyi tarokk élet, még akkor sem, ha az elmúlt években jelentős veszteség érte azt. Tudom, hogy ez sok munkával, fáradtsággal és kitartással jár, de elég csak Laci példáját követni és sikerülni fog.

Alig több, mint egy hete nincs közöttünk, de már most érzem a tátongó űrt mögöttem. Kicsit agyoncsépett ugyan, hihetetlenül hiányzik. Ő felejthetetlen!

Sóváry Zoltán búcsúztatója a temetésen

Mezőhegyes, 2013. 06. 26.